

ଡେଜ କୌର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଲତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

7 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2003

[କେ. ଜି. ବାଲାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ପି. ଭେଙ୍କଟରାମା ରେଞ୍ଜି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଧାରା 5A - ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ - ଅଧୀନରେ ଡବ୍ଲୁ - ଡବ୍ଲୁ କରିବାରେ ବିଫଳତା
ଆଧାରରେ ଆପଣ - କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆପଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା:
ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଦର୍ଶାଉଥିଲା ଡବ୍ଲୁ ଚାଲିଥିଲା ବୋଲି - ଜମି ମାଲିକମାନେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ - ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ
ଡବ୍ଲୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା - ତେଣୁ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ସମର୍ଥନ
କରାଯାଇଥିଲା ।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ - ଶିକ୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ - ଏହି ଆଧାରରେ ଆପଣ କରାଯାଇଥିଲା
ଯେ ଜମିଟି କୃଷି ଜମି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ କରାଯିବ - ଆପଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ -
ଆଖପାଖ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶିକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଶା
ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ଜମିକୁ ବାଦ
ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀ-ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894
ଅନୁଯାୟୀ ଶିକ୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ହେବା
ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପଣ କରି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ
ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏକ ଅପିଲରେ ଯୁକ୍ତି
ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଧାରା 5A ଡବ୍ଲୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା, ତେବେ ଏପରି କୌଣସି ଡବ୍ଲୁ
କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ବେଆଇନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ

ଏକ ଅପିଲରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମିକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ କାରଣ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମି ଥିଲା ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 4(1) ଅଧିସୂଚନା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପ୍ରଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉତ୍ତାପନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଯେ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଣିର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ, ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ନଥିଲା ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । 18.3.1992 ତାରିଖରେ ଧାରା 6 ଘୋଷଣା କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା । [710-B, C; E, F]

ଫରିଦ ଅହମ୍ମଦ ଅବଦୁଲ ସମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହରର ପୌରନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1976] 3 SCC 719; ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ସୀତା ରାମଜୀ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ନର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (1975) 4 SCC 298 ଏବଂ ଶ୍ୟାମ ନନ୍ଦନ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1993] 4 SCC 255, କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

2. ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ଆଧାର ନାହିଁ । ଧାରା 6 ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇନଥିଲେ । ଶିକ୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜମିର

ତେଜ କୌର ବନାମ ରାଜ୍ୟ[ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜି. ବାଲାକ୍ରୀଷ୍ଣନ]

ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଜମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଛି ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରାଯାଇଛି । [711-A; 710-G, H]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 66/1998 ।

C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 4759/1994ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.10.1996 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

C.A. ସଂଖ୍ୟା 67/1998 ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମନୋଜ ସ୍ୱରୂପ, ଯୁ. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନିଧି ଅଗ୍ରୱାଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ବି. ସାହନୀ, ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ମହାଧିବକ୍ତା, ଆର. କେ. ରାଠୋର, ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ରା ସାହନୀ, ସୁଶ୍ରୀ କେ. ସେଠ, ବିମଲ ରୟ ଜାଡ, ଆର. ଏସ. ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲାତେଜ କୌର ବନାମ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜି. ବାଲାକ୍ରୀଷ୍ଣନ]

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜି. ବାଲାକ୍ରୀଷ୍ଣନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଦୁଇଟି ଅପିଲରେ ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜମି ମାଲିକ, ଯାହାଙ୍କ ଜମି ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ "ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରିତ ସ୍ଥାନ" ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 7.5.1991 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 66/1998ରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ 13.6.1991 ତାରିଖରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଧାରା 6 ଘୋଷଣା 18.3.1992 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 15.3.1994 ତାରିଖରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଆଧାର ଉଚ୍ଛାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଆଧାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯଥା: କୌଣସି ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇନଥିଲା; ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମି ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମିକୁ ଛାଡ଼ କରାଯିବ ।

ଦେଝାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 66/1998 ରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଏପରି କୌଣସି ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ, ସ୍ଵଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ବେଆଇନ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ, *ଫରିଦ ଅହମ୍ମଦ ଅବଦୁଲ ସମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହର ପୌରନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1976] 3 SCC 719 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାବି ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି *ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ସୀତା ରାମଜୀ* ବନାମ *ଦିଲ୍ଲୀର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1975] 4 SCC 298 । ସେହି ମାମଲାରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବାରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ, ଆପତ୍ତି ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତିର ଶୁଣାଣି କରିବାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାରଙ୍କ ନୁହେଁ ବରଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କର କ୍ଷମତା ରହିଛି ।

ଯେହେତୁ କେବଳ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ନେଇ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସରକାର ବାଛି ନପାରିଛି, ସେ ତାହା କଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ସୁପାରିଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ବରଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସେ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ।

ସେହିଭଳି, ଶ୍ୟାମ ନନ୍ଦନ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1993] 4 SCC 255 ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହି ଅଦାଲତ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ନିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 4(1) ଅଧିସୂଚନା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପ୍ରଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ କରିପାରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉତ୍ତାପନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଯେ ଆପଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଣିର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ, ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଏହା ଚିନ୍ତଣୀ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଯଦିଓ ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 66/1998 ରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିଲେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ । ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 66/1998 ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆପଣି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଆଠ ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଛଅ ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ

ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତରେ ମାତ୍ର ଦେଢ଼ ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକତ୍ଵ, ଧାରା 6 ଘୋଷଣା 18.3.1992 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 15.3.1994 ତାରିଖରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ କେବଳ 12.4.1994 ତାରିଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । 18.3.1992 ତାରିଖରେ ଧାରା 6 ଘୋଷଣା କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପାରିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 5A ତଦନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ଆଧାର ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 67/1998 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଧାରା 6 ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ । ଶିଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜମିର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକତ୍ଵ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଜମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଘେରି ରହିଛି ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଶା ପୋଷଣ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବାଦ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ଆଧାର ପାଇନାହିଁ । ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ସଠିକ୍ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ଦେଖୁନାହିଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ତଦନୁସାରେ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

କେ. କେ. ଟି

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ଥୀକରଣ

“ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ